

CAatalogus sancto//rum [et] gestor[um] eor[um]

Petrus <de Natalibus>

Lugduni, 1508

De sanctis viginti martyribus. Cap[itulum]. xciiij.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-70797](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-70797)

apud eundem artemium in carcere detineret: postquam prefata paulina ab obsessione maligni spiritus per eundem petrum liberata est: qui oes cum alio: multitudine carceratorum sero marcellino presbytero baptizati sunt: ut supra dictus est in passione marcellini et petri. iiii. non. iunij. Postquam autem marcellinus et petrus a sereno decollati sunt: ut ibidem dictum est: et prescius artemius cyproze et filia a paganis detenti: et in carcere subeunte sereno diebus pluribus vinciti fuerunt: tandem cum in christi confessione constantes perseverarent: data super eos sententia artemius gladio necatus est. Eandem vero et paulina lapidibus obrute sunt. Quorum corpora christiani rapientes via aurea ubi et interfecti fuerant: cum reuerentia collocationarunt. viij. idus iunij.

De sanctis viginti martyribus. Cap. xciiij.

Viginti martyres

apud tarsum cilicie temporibus diocletiani et maximiani sub iudice simplicito passi sunt. Qui per diversa supplicia dei glorificaverunt in corporibus suis. Quorum corpora apud hisponem civitatem apud transalpetra sepulta custodiuntur: ut dicit Augustinus. xxiij. de civitate dei: ubi et refert quod dominus quidam florentius senex et pauper qui vestem amiserat: nec unde aliam emeret habebat: ad horum martyrum memoriam orasset: quatenus eius inopia subveniret confusus de virtute sanctorum in litore piscium magnam palpitantem reperit: quem scindens in eius ventre anulum aureum cum lapide pretioso inveniit: quem tantum vendidit quod inde se honorifice vestivit: et martyribus gratias egit. Quorum passio colitur. viij. idus iunij.

De sancto Vincentio episcopo. Cap. xcviij.

Vincentius episcopus

pus mente civitatis tertia quidam capitolio retrore tusciae quod episcopus christianos ferro vincitos passus congregaverat puniendos cum fratre suo benigno diacono. adductus est ad templum martis ut deus immolaret. Cum autem orasset omnia idola subversa: et demones vulvates exiit: multosque paganorum cedentes sepe ceteros ex eis verberibus occiderunt: omnesque christianos qui ferro vinciti erant christi copulsi soluerunt. Quo miraculo plurimum gentium fidem perceperunt. Inter quos quidam maucertius comes puer crudelissimus qui et de vicinis locis episcopos congregaverat converfus est. Cum autem christiani eum episcopo ad locum alium se transferentes percellerent: misit capitolinus et inde sublato vincencio ceteros gladio occidit fecit. At extasi quidam religiosus corpus benigni diaconi. ex ceteris rapiens non longe a portulio sepelivit kal. maij.

Post dies aliquot capitolinus. perducum vin-

centium et otutus toris atque lapidibus contusum discentum in equuleo et siamas adustum carceri mancipavit: ubi sanus diuinitus parafactis lux celica sibi refulit. Quod preses audies iussit eum in mare mergi: qui in equore missus ab angelo ad litus reductus est. Unde et qui eum deserferant hoc cernentes converfi sunt: utque ad civitatem suam mentam illum humeris repositarunt. Inter ea mortuo capitolino et a porphyrio eius successore detinetur: ferisq; subiectis: sed ab eis minime lesus in fovea aque maxima nec caritur betur. Tenu aperiens se terra aquas absorbuir: et. xvij. fugientes aquas deglutivit. Vincentius vero ad cellam suam redijt: et subsequenti die dominico celebrata missa coram populo spiritu emisit. viij. idus iunij. Eius corpus matrona quedam luceria a gentilibus pretio redemptus: qui illud rapuerant exurendum: in predio suo quivocat campus salutis sepelivit: inter portulium et levantiam militaria ab urbe. xliij. ubi et facit miraculis clarens.

De sancto paulo episcopo et martyre. Cap. xcviij.

Paulus episcopus

stantinopolitanus et martyr sub constantio imperatore martyrium passus est: qui ob defensionem catholicam fidei ab eodem imperatore arriano de sede sua eiectus: et apud quadam civitatem in cappadocia cucusam nomine exilio impulsus arrianorum insidijs grauter stragulatus ad celestia regna migravit. viij. idus iunij. Hic sapientia perclarus: ut non solum sue patientie exemplo: sed etiam sermone ceteros ad tolerantiam confirmaret: de patientia libellum edidit: ubi et de penitentia tractans docet penitentem sic per peccatis dolere debere ne supra mensuram tristis periculum desperationis incurrarat. Tantoque lepore et rationum suasionem parteteres aduersa ad constantiam et animositatem inducit: ut expressius docere videatur: quod veri beati qui persecutionem patiuntur propter iustitiam. Nec in martyrologio adonts.

De translatione sancti Seruatij episcopi. Cap. xcviij.

Translatio corporis

sancti seruatij facta est tempore eldonis filij henrici regis francorum. Cum enim eius ecclesia apud traiectum. civitatem fabulata est tempore karoli regis: misit idem karolus venerandum virum nomine willigisum ad restaurandum ea que in ipsa ecclesia desfecissent. Qui per noctem dormienti sanctus servatius apparuit: seque de tellure levare mandavit. Quod cum willigisus episcopo nunciasset: indico triiduo no selunio cuncto populo: apud secretario subterraneo: inuentus est sarcophagus marmoris: